

Comment. In Danielēm

- Spiritus eius.** Pro spiritu est in Hebreo Ruach, quæ vox spiritum significat, mentem, animam, iram, ventum, angelum, superbiam, partem, seu plagam. Pro anima accipit ab Ecclesiaste capite duodecimo: Reuertatur puluis in terram suā vnde erat: & spiritus redeat ad Deum, qui dedit illum. Et Psalmus 103. Auferes spiritum eorum, & deficient, & in puluorem suum reuertentur. Et Psalmus 75. Terribili, & ei qui auferit spiritum principum. Pro quo potes vertere: Terribili, & vindictati spiritum principum. Pro auferre est in Hebreo verbum Batſar, quod vindemiarē etiam significat. Domus ac familiā regia est vinea quædam, quam dominus vindemiat, cùm vult, eripiēs principibus vitam. Sed quoniam spiritus signifīcat ventum, & accipitur pro vanitate, & insolentia, & elatione, vt apud Iob capite quintodecimo: Quid tumet cōtra Deum
- Iob 15.** Pro. 16. Spiritus tuus. Et capite Prouerbiū lexdecimō: Contritionē p̄cedit superbia, & ante ruinam exaltatur spiritus: poteris verisimiliū Psalmographi ita trāsferre: Terribili, & frangenti superbia principum. Solet enim Deus aliquando superbiorum conatus infringere, qui vanis opinionibus inflati alios contemnunt: & omnia excelsa sibi sumentes & arrogantes in magnis erroribus versantur. Sumunt aliquando spiritus pro Spiritu Sancto: vt Iudicium tertio: Fuit in eo spiritus domini. Et primi Regum sexadecimo: Spiritus autē domini recessit à Saul.
- Ezai. 48.** Et quadragesimoctauo: Nunc dominus meus misit me, & spiritus eius. Et **Gene. 1.** Genesis primo: Spiritus domini ferebatur super aquas. Existimant nonnulli per spiritum hoc loco intelligi ventum: ideoque appellari spiritum domini, quod fuerit a domino missus: & quod ea quæ magna sunt, appellantur Dei, vt motes Dei, cedri Dei, ciuitas Dei. Sed cùm venetus sit aer motus propriæ terre exhalationes, vt **Exod. 3.** aiunt philosophi, & prima die creationis mundi, quādo spiritus domini ferebatur super aquas, adhuc non esset aer, nec exhalatio, imò nec terra, perspicuum est,
- nec ventū fuisse. Quare debet intelligi locus ille de Spiritu Sancto. Et pro ferebatur est in Hebreo Merachepheith, a verbo Ra chaph, quod significat etiam incubare, & confouere. Incubabat enim spiritus Sanctus super molem illam nomine aquarū significatam, eamque confouebat instar volucris ouis calore vitam largientis. Ipse enim est, qui vitam dat. Si autem viuificator est, vt ita loquar, conquerenter conditor & creator. Quod si conditor & creator, ergo Deus: tercia sanctissimæ trinitatis persona: quæ solet mitti a patre. Vnde eum alloqués diuinis vates Psalmus 103. aiebat: Emite spiritum tuum, & creabuntur. Cum enim missio in fui ratione importet processionem ab alio, & in diuinis secundum originem, vt verbis utrū diuinis Thom. articulo quarto questionis quadragesimæ, tertie partis, patet autem non sit ab alio: nullo modo conuenit ei miti: sed folium filio, & Spiritui Sancto, quiibus conuenit esse ab alio. Et Spiritui Sancto tributū viuificatio. Quare de eo locus ille Genesim intelligitur. Magnus Basilius primā tangit opinionem: sed statim at in hūc modum. Sive quod verius est, & a maioribus nostris probatum, Spiritus Sanctus Spiritus Dei fit dictus: propterea quod obseruatum est talem de illo peculiari modo scripturam præcipue que facere mentionem: & nihil aliud spiritum Dei appellare, quam ipsum Spiritum Sanctum, qui diuina beatæ trinitatis numerum compleat. Haec tenus ille. Et affert flatim in medium sententiam cuiusdam Syri in scientia rerum diuinorum instrutissimi, afferten verbum Rachaph, pro quo nos habemus ferebatur, fouere etiam significare: vt intelligeremus Spiritum Sanctum vitalem fecunditatem aquis illis seu materiæ illi, aquarum nomine significare, prebuisse ad effigiem ouis vitalem vim ouis imprimenter. In eadem sententia est Hieronymus Nyffen. in questionibus Hebraicis in Genesim, Gregorius Nyffenus in libro, qui inscribitur, Selecta testimonia ex vetere testamento contra Iudeos, Augustinus, Diodorus, Iunilius, Rupertus, Eucherius, Hieron. Nyffen. August. Diodo. Iunilius Rubert. Eucher. Cyril.